

Сім'я та трудове виховання дитини

Трудове виховання можна розглядати як один із засобів розвитку духовності і здійснюється багатьма шляхами: у процесі вивчення загальноосвітніх предметів гуманітарного й природничо-математичного циклів, на заняттях з трудового навчання, у процесі самообслуговування у родині. Діти не тільки отримують початкові знання з видів праці, а й опановують доступні їм практичні прийоми. Крім того, здійснюється виховання таких якостей особистості, як працьовитість, наполегливість, взаємодопомога, вміння працювати в колективі. У процесі занять гуманітарного циклу також відбувається психологічна й практична підготовка дітей до праці, ознайомлення з народними трудовими традиціями.

Праця - великий творець людської особистості, справжнього духовного багатства, моральної чистоти. Видатний педагог А.С.Макаренко розробив цілу систему трудового виховання в сім'ї. Він вважав що особливо важливою умовою для цього є участь дитини в господарських справах. У праці виховується чесність, дбайливість, колективізм, дитина привчається рахуватися з інтересами інших людей. Праця розвиває відповідальність, вміння розпоряджатися своїм часом і планувати свою роботу, привчає поважати буденну, хоч і не завжди цікаву, але необхідну домашню роботу, цінувати й поважати працю старших.

Антон Семенович радив батькам дотримуватися певних **принципів трудового виховання:**

- Трудове виховання в сім'ї повинно передбачати підготовку повноцінного громадянина, здатного брати участь у суспільній праці.
- Праця в сім'ї не повинна бути важкою, примусовою. Вона має бути творчою.
- Виховання працелюбства у дітей потрібно поєднувати з моральним вихованням, з гуманним ставленням до людей.
- У трудовому вихованні дітей слід виходити з того, що в праці дитина розвивається не тільки фізично, а й духовно.

Велику увагу трудовому навчанню дітей приділяв і В.О.Сухомлинський. «Трудове виховання, - зазначав він, - це, образно кажучи, гармонія трьох понять: треба, важко, прекрасно».

Працю дитини видатний педагог розглядав у нерозривній єдності з вихованням високих моральних почуттів до батьків та інших дорослих людей. І якщо батьки хочуть, щоб їхні діти виростили справжніми людьми, вони повинні забути про легке безтурботне дитинство для них. Життя дітей немислиме без праці, без фізичної і духовної напруги. «Життя тисячу разів переконувало мене в тому, що справжнє щастя дістається тому, хто починає своє трудове життя одночасно з початком навчання у школі. Не гру в працю, а саме справжнє трудове життя».

Всі ви, батьки, прагнете до того, щоб ваша дитина зростала працелюбною, доброю. Як цього досягти?

Ми пропонуємо **пам'ятку з виховання працьовитості**.

- Щодня привчайте дитину до праці. Доберіть їй посильні трудові доручення і терпляче домагайтесь їх виконання.
- Радійте успіхам дитини, заохочуйте її трудові починання. Нехай вас не дратують невдачі. Навчіть малюка, як треба робити правильно.
- Ніколи не карайте дітей працею.
- Виховуйте працелюбність і повагу до праці інших особистим прикладом, намагайтесь робити так, щоб у вас слово не розходилося з ділом.
- Обов'язково розповідайте дітям про свою виробничу і громадську діяльність, про працю ваших знайомих, яких вони знають.
- Не залишайте поза увагою розповідь сина чи доньки про шкільні справи. Вислуховуйте їх до кінця.
- Сприяйте участі дитини в трудових справах, які проводяться в дитячому закладі.
- Намагайтесь самі надавати групі й дошкільному закладу посильну допомогу. Це позитивно впливатиме на дитину.